

वायट दीस येना आनी वर्सां लागीं येना,
तेन्ना तुज्या तरणाट्या काळांत तुज्या
रचणाराचो उगडास कर.
उपदेशक 12:1

...कारण मनशाच्या काळजाची कल्पना तरणाट्यापणा सावन वायट....
उत्पत्ती 8:21

ताची आज्ञा पाळून ताची सेवा केल्यार ते आपले दीस समृद्धीन आनी
वर्सा सुखांत सारतले. पूण आज्ञा पाळूंक ना जाल्यार ते तलवारीन नाश
जातले आनी जाणून नासतना मरतले. पूण काळजांतले पाखंडी रागाची
रास करतात, तो तांकां बांदता तेन्ना ते रडनात. तरणाट्यापणांत ते
मरतात आनी तांचें जिवीत अशुध्द लोकां मदीं आसता. जोब 36:11-14

कित्याक, हे सर्वेस्पर देवा, तूं म्हजी आशा, तरणेपणांतल्यान तूं म्हजो
विस्वास. तुजे वरवीं म्हाका पोटांतल्यान उबो रावला, तूं म्हज्या
आवयच्या आंतकड्यांनी म्हाका काडलो, म्हजी स्तुती सदांच तुजी
आसतली. स्तोत्रां 71:5-6

हांव सर्वेस्पर देवाच्या बळग्यान वचतलों, तुज्या फकत तुज्या
नीतिमत्वाचो उल्लेख करतलों. हे देवा, तुवें म्हाका ल्हानपणा सावन
शिकयलां आनी आतां मेरेन तुजीं अजापां सांगलीं. आतांय जेन्ना हांव
जाण्टो आनी धवो जातलों तेन्ना देवा, म्हाका सोडून दिवंक नाका; जो
मेरेन हांव तुजी बळगें ह्या पिळगेक आनी येवपी सगळ्यांक तुजी बळगें
दाखोवंक ना. स्तोत्रां 71:16-18

तरणाटो खंयच्यान आपली वाट निवळ करतलो? तुज्या उतरा प्रमाणें
ताची जतनाय घेवन. स्तोत्रां 119:9

तरणाटो, तुज्या तरणाट्यापणांत खोशी जा; आनी तुज्या तरणाट्या
दिसांनी तुजें काळीज तुका उर्बा दिवंक, तुज्या काळजाच्या मार्गांनी आनी
तुज्या दोळ्यांच्या नदरेक चलूंक दिवचें, पूण ह्या सगळ्या गजालीं खातीर
दैव तुका न्यायांत हाडटलो हें तुका जाणून घेवचें. देखून तुज्या
काळजांतल्यान दुख्ख पयस कर आनी तुज्या मासांतल्यान वायट पयस
कर, कित्याक भुरगेपण आनी तरणाटीपण हें व्यर्थ. उपदेशक 11:9-10

तुका खबर ना? सासणाचो देव, पृथ्वीच्या शेवटाक रचपी सर्वेस्पर, बेसुद ना आनी थकना हें तुवें आयकूं ना? ताच्या समजुतीचो सोद घेवप ना. तो दुबळ्यांक शक्त दिता; आनी बळगें नाशिल्ल्यांक तो बळगें वाडयता. तरणाटे लेगीत बेसुमार जातले आनी थकतले आनी तरणाटे पुरायपणान पडटले, पूण सर्वेस्पराची वाट पळोवपी आपली बळगें नवी जातली; ते गरुडां भशेन पांखांनी चडटले; ते धांवतले आनी थकचे नात; आनी ते चलतले आनी बेसुमार जावचे नात. इजायास 40:28-31

तेदनां ताणें तांचेर हात घालून मागणें करुंक ल्हान भुरगीं ताचे कडेन हाडलीं आनी शिसांनीं तांकां धिटाय दिली. पूण जेजून म्हळें: ल्हान भुरग्यांक म्हजे कडेन येवंक दिवंक नाका, कित्याक सर्गाचें राज्य अशा लोकांचें. ताणें तांचेर हात दवरून थंयच्यान भायर सरलो. एकलो आयलो आनी ताका म्हळें: “बरें गुरु, म्हाका सासणाचें जिवीत मेळचें म्हूण हांव कितें बरें करुंक जाय? ताणें ताका म्हळें: तूं म्हाका कित्याक बरो म्हणटा? एकच, म्हणल्यार देवा बगर कोणूच बरो ना, पूण तुका जिणेंत प्रवेश करुंक जाय जाल्यार आज्ञा पाळ. ताणें ताका म्हळें: खंयचो? जेजून म्हणलें, तूं खून करुंक नाका, व्यभिचार करुंक नाका, चोरी करुंक नाका, खोटी गवाय दिवंक नाका, तुज्या बापायक आनी आवयचो मान कर आनी तुज्या शेजाऱ्याचो तुज्या सारको मोग कर. त्या तरणाट्यान ताका म्हळें: “हांवें ल्हानपणा थावन हीं सगळीं गजाली सांबाळ्ळीं; जेजून ताका म्हळें: तुका परिपूर्ण जावंक जाय जाल्यार वचून तुजें आशिल्लें विकून गरीबांक दिवचें आनी तुका सर्गार खजिनो मेळटलो. पूण तो तरणाटो हें उतर आयकून तो दुख्खी जावन गेलो, कित्याक ताचे कडेन व्हड संपत्ती आशिल्ली. मातेव 19:13-22

भुरगीं, तुमच्या आवय-बापायचें प्रभूंत आज्ञापालन करात, कित्याक हें बरोबर. तुज्या बापायक आनी आवयचो मान कर; (जी आश्वासन आशिल्ली पयली आज्ञा;) तुका बरें जावचें आनी तूं पृथ्वीचेर चड काळ जियेवंक शकता. इफेजकारांक 6:1-3

तुज्या तरणाट्यापणाक कोणेंच तुच्छ करचो न्हय; पूण उतरांनी, संवादांत, मोगान, आत्म्यान, विस्वासांत आनी शुध्दतायेंत तूं भावार्थी लोकां खातीर आदर्श जाव. 1 तिमोताक 4:12

तरणाट्यापणांतल्या वासना पासूनय पळून वच, पूण शुध्द काळजान प्रभूक उलो मारपी लोकां वांगडा नीतिमत्व, भावार्थ, मोग आनी शांती पाळ. 2 तिमोताक 2:22

बुद्धी एका तोंका थावन दुसऱ्या तोंकाक बळिश्टपणान पावता आनी ती सगळ्या गजालींक गोडपणान क्रमवारीत करता. हांवें तिचो मोग केलो, आनी तरणाट्यापणा सावन तिका सोदली, तिका म्हजी जोडीदार करपाची इत्सा आशिल्ली आनी तिच्या सोबीतकायचो मोगी आशिल्लो. सोलोमनाची बुद्धी 8:1-2

म्हज्या पुता, तरणाट्यापणांतल्यान शिकवण एकठांय कर, अशें तुज्या जाण्टेपणा मेरेन तुका बुद्धी मेळटली. उपदेशक 6:18

तुज्या भुरग्याक कोक कर आनी तो तुका भियेतलो, ताचे वांगडा खेळून तो तुका त्रासांत हाडटलो. ताचे वांगडा हांसूंक नाकात, नाजाल्यार तुका ताचे कडेन दुख्ख जावचें ना आनी निमाणें तुजें दांत कुरकुरीत जावचें न्हय. ताका तरणाट्यापणांत स्वातंत्र्य दिवंक नाकात आनी ताच्या मूर्खपणांक मिचकावूं नाकात. तो ल्हान आसतना ताची मान सकयल देंवोवन, भुरगेपणांत ताका कुशीक मार, नाजाल्यार तो हट्टी जावन तुज्या आज्ञाभंग करचो न्हय आनी अशें तुज्या काळजाक दुख्ख येवचें न्हय. उपदेशक 30:9-12